

KEHITYSOPPIA

Kirj. John P. Suomela

MAANPALLOMME eläimistö, ollen miljoonien vuosien olosuhdevaihteluiden alaisena, on ollut pakoitettu, olemassa-olonsa puolesta mukautumaan alati erilaistuvaan, muuttuvaan ympäristöönsä. Elämä mikä ensin syntyi meressä — yli biljoonan vuotta sitten — on avartunut niin suureksi, että yksin meressä voidaan havaita noin 500,000 eri eläin ja kasvilajia.

Ihmisen Alkuperä

Aikojen kuluessa kehittyi osa merieläimistöstä kykeneväksi liikkumaan maalla, kuten meressäkin. Myöhemmin osa tästä eläimistöstä erkaantui kokonaan vesi-eläimistöä ja tuli kuivalla maalla asujaksi. Yksi tällaisista kuivalla maalla asuvista vesi-eläimistä on Salamander Atra, joka asustaa korkealla vuoristossa.

Darwin'in "Lajien Alku" teoksesta (Origin of Species), sivu 256, vol. 11, voitte lukea tavallisesta Salamanderista, jolla "on kidukset ja joka asuu vedessä." Darwin viitatessa G. H. Lewes'elle, kiinnittää hänen huomiotaan ihmeelliseen tosiseikkaan: "Että Salamander Atra, joka asuu korkealla vuoristossa, synnyttää jälkeläisensä täysin kehittyneenä. Tämä eläin on kuival-

la maalla asuja. Mutta jos me avaamme sikiötilassa olevan emon, niin havaitsemme, että sikiö on sammakonpojan kaltainen, ennen luonnollista syntymistään, ja omaa erinomaisesti höyhenytyneet kidukset, ja asetettaessa tue kesken synnytetty sikiö veteen, voi se uida kuten vedessä asuja Salamanderin poikakin."

Tuo Salamander, joka nyt asustaa vuoristoissa, kauvan sitten asui vedessä ja hänen sikiönsä olivat pieniä sammakonpojan kaltaisia, jotka syntymisen jälkeen vähitellen kehittyivät Salamanderiksi. Huolimatta siitä, että tuo eläinlaji nyt asuu kuivalla maalla korkealla vuoristossa, kulkee uusi sikiö tuon edellisaikaisen kehityssarjan läpi. Jos se erotetaan ennen luonnollista syntymistään emostaan ja asetetaan veteen, voi se elää ja uida, mutta synnyttyään luonnollisesti tai täysin kehittyneenä ja sitten veteen asetettuna on se enään kykenemätön uimaan ja vedessä elämään.

Edellä oleva on jo yksin kyllin riittävä antamaan ajattelun aihetta jokaiselle, joka yksinkertaisesti vain sanoo, "minä en usko kehitysoppiin," kuten esim. tuo kuuluisa William Jen-

nings Bryan. Hän joka uskoo enempi: "Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen." (Matteuksen 21, 16.)

Darwin osoittaa, että Salamander omaten viisi sormeaa, aikojen kuluessa luovutti ne Lemurille - tuolle apina- ja ihmisheimojen edeltäjälle. Lemur lahjoitti ne sitten apina pienemmälle ja se sitten apina suuremmalle. Tämä taas vuorostaan luola-apolle, joka jo käveli pysty asennossa ja se taas siitä seuraavalle; hänelle, jota me kutsumme sivistyskielellämme "ihmiseksi". Ihminen täten tuli viiden sormen ja viiden varpaan omaajaksi. Siis yllä oleva on kuin viestin juoksua. Ihminen omaten viisi sormeaa, mikä ei ainoastaan tee häntä taitavaksi käsittelemään työ-aseita, mutta on myös auttanut häntä matematiikan kehityksessä ja myöhemmin kymmenjärjestelmän luomisessa, jolle pohjalle Ranskalaiset muutamia kymmen-vuotia sitten järjestivät metri-mitta järjestelmän.

Josko ihminen on kehittynyt apinasta eli ei, me emme tiedä. Mutta me tiedämme, että hän on apinan läheisin sukulainen, kehittynyt samasta alkurodusta, haaraantuen eri ryhmään jo miljoonia vuosia sitten ja olemassaolon taistelussaan luontoa vastaan on hän sivuuttanut sukulaisensa kehityksessä. Joka tapauksessa on ihmisen anatoomillinen rakenne lähinnä apinaa, kuin mitään toista eläinkunta ryhmän jäsentä, joten melkein varmuudella voidaan olettaa ihmisen apinasta kehittyneen. Ja vaikkapa tämä seikka jääkin vielä hämäräksi, niin kuitenkin nykyaikainen tiede voi todistaa varmasti ihmisen kehittyneen häntä alemmalla kehitysasteella olleesta olenosta, eikä ilmestyneen maailmaan siten kuin uskonto selittää.

Mikä Estää Toiset Kehittymästä?

Tieto tai käsite, jonka me saamme toiselta on vähän arvoinen, jos me itse emme käytä aivostamme ajatteluun ja miettimis tarkoitukseen. Juuri siksi on apina jäänyt ihmisestä jälle kehityksessä, kun hän ei ole urheilut henkisesti. Esi-isämme voittivat veli-heimolaisensa siksi, että he ajattelivat ja panivat toimeen ajatellut liikkeet. Jatkaaksemme esi-isäimme alkamaa työtä, on meidän tutkittava edellis-tietoja, tarkattava tämänpäivän ilmiöitä ja niiden pohjalle rakennettava aina uutta. Ainoastaan edistys on elämää. Paikallaanolo on taantumusta, minkä esimerkinä on jo apina yhteiskunta.

Jokainen päivä, me tulemme yhden tai toisen eri-ilmiön, (niin yhteiskunta-opillisen, taloudellisen, kuin tieteellisenkin) kanssa tekemisiin tai kosketuksiin, jolloin meidän täytyy tehdä itsellemme kysymyksiä: Miksi?, Missä? ja Koska?

Esimerkiksi: kehittäkö Siraffi pitkänkaulansa siksi, että se oli hänelle hyödyksi lukematonta ajastajaa, hankkiessaan ravintonsa puiden lehdistä joiden oksat olivat korkealla? Ja oliko hänellä pitempi kaula ennen kuin nyt siksi, että

puut entisaikoina olivat pitempiä? Kehittykö muurahaissyöjälle lyhyt vartalo siksi, että ravinnon hankinta ei vaatinut nopeita ja voimakkaita liikkeitä? Kehittykö Jääkarhulle valkoinen turkki harmaan tilalle, joutuessaan pysyväsän lumen ja jään peittämille alueille siksi, että se auttaisi häntä, tullen vähempi havaituksi, niin puolustautuessaan kuin myöskin saaliin perään rientäessä? Kehittykö Tiikerille juovikas peite siksi, että se väijyessään ruohostossa kuvaisi luonnollista ruohostoa, ruohojen lehviä ja niiden varjoja, siten voidaan helpommin piilottaa itsensä, jne.?

Aristotle, jo 2,200 vuotta sitten sanoi, "että vettä ei sada siksi, että maissi kasvaisi, eikä siksikään, että se turmeleisi maanviljelijäin, maissin puimailman."

Edistys Olemassaolon Ehtona.

Kaikki elollinen olemaisuus, ollen riipuvainen alati muuttlevasta ympäristöstään, on pakoitettu muuttumaan ravinnon saanti suhteiden muuttuessa. Se eläinkunnan ryhmä tai jäsen, joka on ollut kykenemätön mukaantumaan ympäristö suhteisiinsa, on hävinnyt. Se eläinkunnan ryhmä tai jäsen, joka on omannut mukautumiskyvyn kehittää uusia liikkeitä, täten voimistuttu toisia ruumiin osia enempi kuin ennen ja käyttäen vähempi vanhoihin liikkeisiin tarvittavia ruumiinosia, mitkä vähitellen ovat hävinneet, kuin sitävastoin enempi käytetyt ruumiin osat ovat tulleet voimakkaimmaksi, on säilynyt ja voittanut olemassaolon kamppailun.

Täten on ihminen astunut rappu rapulta eteenpäin, päästen luomakunnan herraksi ja tulee sellaisena pysymään, ainoastaan jos seuraa kehitystä ja kehittää itseään soveltumaan jatkuvasti muuttlevaan ympäristöönsä — luontoon nähden.

Taantumuksellisuus on vihollisemme sillä se edustaa paikallaan pysymistä, rappeutumista ja häviämistä. Edistysmielisyys, pyrkimys eteenpäin kehityksessä on meidän olemassaolomme ja sukumme säilymisen ehto.

OTTEITA MAANPALLON REKISTERISTÖSTÄ

Kokoillut John P. Suomela.

Ikä: Noin 500 — 800.000.000,000 vuotta.

Asunto: Tässä aurinkokunnassa.

Vanhemmat: Nebuloosi, aine usva.

Sukulaisia: Aaurinko, Merkuri, Veenus, Mars, Asteroids, Jupiter, Saturnus, Uranus ja Neptune, sekä myöskin monet muut ja etäisempiä sukulaisia lukematonta tähdet y. m.

Koko: Läpimitta 7,900 mailia pohjoisnavalta etelänavalle ja 7,927 mailia keskeltä, tai päiväntasaajan kohdalta. Ympärysmitta ollen noin 24,900 mailia.

Paino: 5,885,516,000,000,000,000,000 tonnia.

Ammatti: Kiertää aurinkoa noin 18 ja puolen mailin nopeudella sekunnissa.

Riippuvaisia: Kasvikunta- ja eläinkuntaryhmät. Laji "Homo Sapiens" (ihminen) viimeksi mainitussa ryhmässä ollen kaikkein tyytymätöin. Hän kun miettilleee lentokoneillaan siirtyä naapuri planeettoihin.